

בש"פ 7989/19 - מדינת ישראל נגד יניב זגורי, אהרון איטל, מיכאל מודזגברישוולי, אליושה בן שלום, שמעון שרביט, משה רובין, עמיר בן שימול

בבית המשפט העליון

בש"פ 7989/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים:

1. יניב זגורי
2. אהרון איטל
3. מיכאל מודזגברישוולי
4. אליושה בן שלום
5. שמעון שרביט
6. משה רובין
7. עמיר בן שימול

בקשה שישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י' בכסלו התש"ף (08.12.19)

בשם המבקשת: עו"ד שרית משגב
בשם המשיב 5: עו"ד דורון נוי; עו"ד עדן נחום

החלטה

בעניינו של המשיב 5 בלבד

עמוד 1

בקשה שיטית בעניינו של המשיב 5, להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים), ב-150 ימים החל מיום 14.12.2019 או עד מתן פסק דין בתפ"ח 35982-12-17, 31894-07-18 (תיקים מאוחדים) בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

כתב האישום מושא בקשה זו, עניינו ברציחתם של שני עדי מדינה, ביניהם טל קורקוס (להלן: המנוח), ורצח גרושתו, דבורה קורקוס.

1. ביום 18.12.2017 הוגש נגד המשיבים 1-5 כתב אישום. ביום 12.7.2018 הוגש כתב אישום נוסף נגד המשיבים 1-2 ו-7-6. ביום 15.8.2018 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה לאיחוד התיקים מטעם המבקשת, מאחר שהתיקים מהווים למעשה פרשה אחת, ועל אף התנגדות בא כוח המשיב 5.

כתב האישום המאוחד מחזיק שבעה עשר אישומים, אשר בשלושה מהם מואשם המשיב 5. האישום העשירי מייחס למשיב 5 עבירת הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין השתל"ז-1977 (להלן: החוק) ועבירות נשק (סחר) לפי סעיף 144(ב) לחוק; האישום השלושה עשר מייחס לו עבירות נשק (עסקה אחרת בנשק), לפי סעיף 144(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק ועבירות נשק (נשיאה והובלת נשק) לפי סעיף 144(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק; האישום השישה עשר מייחס לו שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

עיקרי כתב האישום

אישום עשירי - רצח המנוח

2. במסגרת אישום זה, עד המדינה והמשיב 2 בקשו לרכוש מטען חבלה כדי לגרום למותו של המנוח באמצעותו. ביום 26.6.2017 בשעות הלילה המאוחרות, הגיעו עד המדינה והמשיב 2 לביתו של המשיב 5, שם סיפקו להם המשיב 5 והמשיב 3 מטען חבלה ומערכת להפעלתו.

ביום 27.6.2017 נהרג המנוח כתוצאה מהפעלת מטען החבלה אשר הוטמן תחת רכבו.

אישום שלושה עשר - השבת האקדח מושא האישום השמיני

3. במסגרת האישום השמיני, סופק לעד המדינה אקדח באמצעותו ניסו המשיב 2 ועד המדינה לרצוח את המנוח כפי שמתואר באישום התשיעי. ביום 29.6.17, עדכן המשיב 5 את המשיב 3 ואחרים, בדבר המקום בו מוסתר האקדח, ואלו התכוונו לפגוע באמצעותו באנשים איתם היו המשיב 3 ואנשיו מסוכסכים.

אישום שישה עשר - שיבוש מהלכי משפט

4. בסמוך ליום 16.10.2017, משהבין המשיב 3 כי מתנהלת חקירה על מעורבותו ברצח המנוח, הורה למשיב 5 להפטר מרכב בו עשו שימוש המשיב 3 ואנשיו, לביצוע עבירות שונות ביניהן העבירות מושא האישומים השישי והשמיני.

עמוד 2

המשיב 5 פנה אל אדם אחר והציע לו לרכוש את הרכב והאחרון, נענה להצעתו וסוכם כי הבעלות ברכב תועבר אליו.

ההליכים עד כה

5. עם הגשת כתבי האישום, הוגשו בקשות למעצר המשיבים ובהם המשיב 5, עד תום ההליכים המשפטיים תוך שנטען כי בידי המבקשת ראיות להוכחת העבירות המיוחסות בכתבי האישום; כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות וחזקות מסוכנות בהיות העבירות המיוחסות למשיב 5, עבירות שבוצעו בנשק חם; כי מתקיימת עילת מעצר של שיבוש מהלכי משפט והתחמקות; ולחובת המשיב 5 הרשעות קודמות.

6. במסגרת הליך המעצר הסכים המשיב 5 למעצרו עד תום ההליכים, ולאור זאת, ביום 18.4.2018, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד תום ההליכים.

7. משלא הסתיים משפטו של המשיב 5 בתוך תשעה חודשים, הוארך מעצרו חמש פעמים בהסכמה ב-90 ימים או עד תום ההליכים (בש"פ 6499/18; בש"פ 8647/18; בש"פ 1363/19; בש"פ 3877/19; בש"פ 5915/19).

8. להשלמת התמונה, אציין כי ביום 2.9.2019 התקיים דיון בבקשתו של המשיב 5 לבחון אפשרות שחרורו לחלופת מעצר. טענותיו התמקדו בקיומן של ראיות לכאורה ובעדות עד המדינה עליה מבוססות הראיות נגדו. המבקשת התנגדה לבקשה ובית המשפט טרם נתן החלטה בבקשה.

ההליכים בתיק העיקרי

9. ההוכחות בתיק החלו להישמע ביום 9.9.2019. זאת, לאחר שבית המשפט המחוזי דחה, לבקשת הסנגורים, מספר פעמים את תחילת ההוכחות; לאחר עיכובים שחלו בהעברת חומר החקירה; לאחר שייצוגם של המשיבים, ביניהם המשיב 5, הוסדר רק ביום 12.12.2018. עד כה התקיימו בתיק תשעה מועדי הוכחות, במסגרתם נשמעה עדותם של חמישה עשר עדים והוגשו עדויותיהם של שבעה עשר עדים בהסכמה. כאשר בפתח ישיבת ההוכחות האחרונה, התקיים דיון בטענות המקדמיות של המשיבים 3-5, תוך שנקבע כי המשך דיון בטענות המקדמיות יתקיים ביום 30.12.2019.

הבקשה והדיון בה

10. לטענת המבקשת, נשקפת מהמשיב סכנה מוחשית לביטחון הציבור ולשלומו על רקע מעשיו, בגינם מיוחסת לו בין השאר עבירת הריגה. בנוסף, טוענת המבקשת כי מתקיימת בעניינו של המשיב 5 חזקת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים כיוון שעבירת הריגה המיוחסת לו בוצעה תוך שימוש בנשק חם וכמו כן, מתקיימת עילת מעצר של שיבוש הליכי משפט והתחמקות מהליכי משפט. לסיום טענותיה, מוסיפה המדינה כי מסוכנותו של המשיב 5 נלמדת גם מעברו הפלילי הכולל, בין היתר, עבירות סמים בגינן ריצה מאסר של 30 חודשים בפועל ועבירת סחיטה באיומים.

אשר להתקדמות ההליכים, כאמור לעיל, שמיעת ההוכחות בתיק בעיצומה, ודיוני הוכחות מתקיימים במתכונת של פעמיים בשבוע. המבקשת סבורה כי המשפט עלה על דרך המלך, קצב הדיונים משביע רצון אך משדרוש עוד זמן רב לניהול המשפט, היא מבקשת להאריך את מעצר המשיב 5 ב-150 ימים.

11. המשיב 5 מתנגד לבקשה. בדיון שנערך לפניו ביום 8.12.2019, הלין בא כוח המשיב 5 על איחוד הדיון בתיקים, דבר שלשיתו גרם וגורם לעיכוב רב בשמיעת המשפט. זאת, כאשר המשיב 5 מואשם רק במסגרת כתב האישום הראשון. עוד נטען כי עברו הפלילי של המשיב 5 אינו מכביד, הוא אב לשישה ילדים ומדובר בבקשת הארכה שיטית. בהינתן חלוף הזמן והימשכות ההליך והעובדה שהמשיב 5 מואשם אך בעבירת הריגה ולא ברצח המנוח, סבור בא כוח המשיב 5 כי בשלה העת לבחון חלופת מעצר.

דיון והכרעה

12. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

הלכה היא, כיכדי להכריע בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לאזן בין זכות הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור ובטחונו, כמו גם ניהול התקין של ההליך המשפטי. בעריכת האיזון נדרש בית המשפט להתחשב במגוון שיקולים, ביניהם, המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, קצב ניהול ההליך העיקרי וכן, מידת החשש מפני האפשרות לשיבוש הליכי המשפט, או להימלטותו של הנאשם מן הדין (ראו למשל, בש"פ 2650/19 מדינת ישראל נ' נחום, בפסקה 11 (1.5.2019); בש"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל, בפסקה 37 (1.3.2017) (להלין: עניין אברג'יל).

13. אשר לקצב התקדמות ההליך, אכן מדובר בהארכת מעצר שיטית בעניינו של המשיב 5 והאחרון מצוי במעצר כבר כשנתיים, אך יפים לעניינו דבריו של השופט מלצר (כתוארו אז) בעניין אברג'יל:

בתיק המתייחס לפרשות מורכבות ומסועפות, בהן מעורב ארגון פשיעה המורכב ממספר נאשמים, ומונה אישומים רבים ועשרות עדים - הקריטריונים לבחינת קצב התקדמותו של המשפט שונים בהכרח מהקריטריונים לבחינת קצב ההתקדמות בתיקים אחרים (ראו: בש"פ 8840/11 מדינת ישראל נ' זגורי, פסקה 8 (13.12.2011); [מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 36 (28.11.2016)).

14. בעניינו, מיוחסות למשיב 5 עבירת הריגה ועבירות נשק, במסגרתן, סיפק המשיב 5 את מטען החבלה שהביא למותו של המנוח בפרשה, ושיבוש מהלכי משפט. העבירות שביצע, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) ו-(4) לחוק המעצרים. כאמור, המסוכנות הנשקפת מהמשיב 5 נלמדת מהמעשים מושא האישומים נגדו, ועברו הפלילי הכולל הרשעות קודמות בהן עבירות סמים וסחיטה באיומים.

15. לאור האמור, חרף הזמן הרב שחלף ממועד הקראת כתב האישום ועד לתחילת שמיעת הראיות בחודש

ספטמבר האחרון, ואף שיש עוד כברת דרך לסיום ההליך נוכח מורכבותו של התיק, לא מצאתי בעת הזו כי יש בהתמשכות ההליכים כדי להביא לשינוי נקודת האיזון עד כדי מתן הוראה לשחרורו של המשיב 5 ממעצר. זאת, במיוחד נוכח התרשמותי כי העיכוב בתחילת שמיעת הראיות בתיק, הגם שאינו רובץ בהכרח לפתחו של המשיב 5, ודאי שאינו רובץ לפתחה של המדינה.

16. מעצרו של המשיב 5 מוארך בזאת ב-150 ימים החל מיום 14.12.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 35982-12-17,31894-07-18 (תיקים מאוחדים) בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התש"פ (11.12.2019).

שׁוֹפֵט
